

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/107/2019
Identifikačné číslo spisu: 2316201726
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Slováčková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2316201726.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M. W., bytom S. O. XXXX, o zaplatenie 1.949,35 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 30 C 42/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. septembra 2018 sp. zn. 10 Co 243/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 3. novembra 2016 č. k. 30 C 42/2016-45 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.850,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 8. októbra 2013 do zaplatenia v splátkach po 30,- € mesačne splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok, žalobu vo zvyšnej časti zamietol a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

2. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 26. septembra 2018 sp. zn. 10 Co 243/2017 rozsudok súdu prvej inštancie, osvojac si jeho dôvody a argumentáciu, v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil a v napadnutej časti náhrady trov prvoinštančného konania zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobkyňi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,88 %; žalovanému priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie z dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa jej názoru tento rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pretože otázka vyžadovania rozčlenenia splátky v zmluve

o spotrebiteľskom úvere je vyriešená ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala vyjadrenie o vnútornej skladbe tej-ktorej splátky; odvolací súd sa pri riešení uvedenej právnej otázky od tejto ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odklonil. Vychádzajúc z obsahu spotrebiteľskej zmluvy, zo Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, zákona č. 129/2010 Z. z. a dôvodovej správy k nemu, rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozhodnutí krajských súdov a zásady spravodlivosti má žalobkyňa za to, že v danom prípade nie je možné ustáliť, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z. z.; táto právna otázka v praxi dovolacieho súdu doposiaľ nebola riešená.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

6. Podľa ustanovenia § 422 ods. 1 CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

7. V danom prípade bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým potvrdil zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie, týkajúci sa zamietnutia žaloby žalobkyne (dovolateľky) o zaplatenie zostatku uplatňovanej istiny vo výške 98,55 € a príslušenstva. Predmetom dovolacieho konania je teda výrok, týkajúci sa peňažného plnenia (istiny) vo výške 98,55 €. Na príslušenstvo tohto peňažného plnenia (istiny) sa podľa ustanovenia § 422 ods. 1 písm. a/ CSP neprihliada. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (3. februára 2016) bola 405,- € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2015 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2016). Z uvedeného vyplýva, že výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris), preto je prípustnosť dovolania žalobkyne v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ CSP vylúčená.

8. V prípade, že by v prejednávanej veci predmetom dovolacieho konania bolo len príslušenstvo, uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia by bránilo ustanovenie § 422 ods. 1 písm. c/ CSP. Výška príslušenstva uplatňovaná žalobkyňou ako dodávateľom v čase začatia dovolacieho konania (t. j. 4. januára 2019) predstavuje sumu 1.496,70 €, pričom desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (t. j. 3. februára 2016), je 4.050,- € (por. § 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 279/2016 Z. z.).

9. Hoci v preskúmvanej veci ide o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádza do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b/ CSP. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je podľa dôvodovej správy k CSP zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je

všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarca v CSP reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 CSP), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docielenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

10. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

11. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.